

Sygn. akt V KK 135/11

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Kowal

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.) w dniu 9 maja 2011 r.

w sprawie **S. P.**

skazanego z art. 286 § 1 i in. kk

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 4 sierpnia 2010 r., sygn. III K [...]

uchyla zaskarżony wyrok w części określonej w pkt II i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Prokurator Generalny zaskarżył kasacją, wniesioną na podstawie art. 521 k.p.k., wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 4 sierpnia 2010 r., sygn. III K [...]

podnosząc zarzut rażącego i mającego wpływ na treść wyroku naruszenia prawa procesowego, a mianowicie art. 607e § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., polegającego na skazaniu S. P. za czyny określone pkt 2 i 3 części wstępnej wyroku, zakwalifikowane z art. 18 § 3 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej wyłączającej ściganie, gdyż przestępstwa te nie stanowiły podstawy przekazania skazanego do Polski na mocy europejskiego nakazu aresztowania, ani też nie dotyczyło ich zrzeczenie się przez oskarżonego zasady specjalności, określonej w art. 607e § 1 k.p.k.

Opierając się na tym zarzucie, autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt II i III części dyspozytywnej wyroku i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym i jako taka podlega uwzględnieniu w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. Nie ulega wątpliwości, że S. P. został przekazany do Polski w dniu 16 września 2009 r., w wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania wydanego przez Sąd Okręgowy w P., przy czym nakaz ten nie dotyczył żadnego z przestępstw, za które oskarżony został skazany zaskarżonym wyrokiem. Na posiedzeniu przed Sądem Rejonowym w P. w dniu 20 stycznia 2010 r. S. P. złożył w trybie określonym w art. 607e § 3 pkt 7 k.p.k. oświadczenie o zrzeczeniu się zasady specjalności, ale jedynie w odniesieniu do czynów popełnionych w dniach 30 grudnia 2000 r. i 31 stycznia 2003 r. (oznaczonych we wstępnej części zaskarżonego wyroku jako 1) i 4) – k. 196 akt). Skazany nigdy nie składał podobnego oświadczenia w zakresie czynów popełnionych w dniach 15 marca 2002 r. i 8 stycznia 2003 r. (odpowiednio pkt 2) i 3) części wstępnej wyroku), w związku z czym ściganiu za te czyny stoi na przeszkodzie negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 11 w związku z art. 607e § 1 k.p.k., wynikająca z zasady

specjalności, zgodnie z którą osoby przekazanej w wyniku wykonania europejskiego nakazu aresztowania nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, chyba że zachodzi któraś z okoliczności wymienionych w art. 607e § 3 k.p.k.

W związku z powyższym, Sąd Rejonowy w P. nie mógł objąć swoim wyrokiem czynów, co do których oskarżony nie złożył stosownego oświadczenia, ani też co do których nie zaszła inna okoliczność wymieniona w art. 607 § 3 pkt 1-6 lub pkt 8 k.p.k. Uchyleniem objęto jednak także czyn popełniony w dniu 31 stycznia 2003 r., chociaż co do tego czynu ściganie było dopuszczalne z uwagi na treść oświadczenia oskarżonego złożonego na podstawie art. 607e § 3 pkt 7 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że Sąd Rejonowy w P., czyn ten ujął jako element ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), wraz z czynami popełnionymi w dniach 15 marca 2002 r. i 8 stycznia 2003 r., co do których ściganie nie było dopuszczalne.

Okoliczność ta przesądziła także o treści orzeczenia następczego o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy rozważył możliwość podjęcia kroków zmierzających do wyłączenia zasady specjalności w zakresie zarzuconych oskarżonemu czynów popełnionych w dniach 15 marca 2002 r. i 8 stycznia 2003 r. i w zależności od wyników tych kroków określi zakres merytorycznego rozpoznania sprawy i w takim zakresie ją rozpozna.

Mają powyższe na uwadze, orzeczono jak w wyroku.